

батька та матері дев'ятеро. По розказах
матері, жили собі середньо. Не ходили голі
і голодні. Під час колективізації батька нашого
поцітали середняком. А коли настав ЗЗр. то
стало якбудтоби батько з матір'ю стали подумати
що невзможі прокормити своєї сім'ї. Стали органі-
зовувати бригади, які забирали увесь хліб який
у кого був, і не тільки в мішках та завіках
а дуже жто десь під стріхою у рукаві з
хлібною сорожки то і там находили і забирали,
цих рукавців вони нікуди нездавали, а забирали
собі та ділилися, та своєї шкури спасали. І на
сьогоднішній день такі люди ще є в Україні.
Коли зустрігався з такою людиною, як
хочатся, прямо в обличчя плюнути такій
людині. Через таких людей в нашої сім'ї
в одному місяці, померло всім дучи батько
і семеро дітей різного віку. Мати і
нас двоє дітей привели яким гудом вижили